

*“Geluk moeten wij onderweg zoeken en niet aan het einde van de weg, want dan is de reis afgelopen”
(Kris Brand).*

Ruim een jaar geleden hadden we het genoeg deze boeiende streek te mogen ontdekken. Arit 48 op de A26-E25 brengt ons onmiddellijk ter plaatse. Het “Bois des Arsins” is een ideaal begin. Statige dennen, als pilaren die hun toppen de hemel insturen; dicht bij ons boleten, zwavelkopjes en een eenzame vliegenschimmel. Zijn zij de voorboden van een nakende herfst? Het is zalig kuieren bergaf door gehuchten als Burnontige en Jehanheid. Enkele mooi gerestaureerde vakwerkhuizen zijn echte blikvangers en onverwachte pareltjes. We fladderen voorbij het domein “Source de la Harre” waar het goede bronwater reeds in 1885 gebotteld werd. Enkele vijvers en plaatsnamen als Ferrières, Rouge-Minière en Vieux-Fourneau, stille getuigen van vroegere ambachtelijke smederijen. We zijn ondertussen de provincie Luik uitgerold en de rest van de tocht zal op Luxemburgs grondgebied verlopen. Een zomers zonnetje laat ons verpozen onder een prachtige linde. Bij het plaatsje Grand-Bru zijn we ruim 200 meter gedaald (als dat maar kan blijven duren). Via verscheidene padwissels bereiken we Deux-Rys waar nog een paar vakwerkhuizen een streling voor het oog zijn. Vanaf hier duiken we het uitgestrekt “Bois de Harre” binnen. Over een afstand van 6 kilometer zullen ruim 200 hoogtemeters moeten overwonnen worden. We verlaten deze groene long, bereiken Grandmenil (deelgemeente Manhay). De Gotische kerk uit de 13 de eeuw lacht ons toe en op de N806 wordt de snelheid opgedreven naar “Le Relais” waar ze zeker van wanten weten als het om bedienen gaat. Zowat alle bieren zijn er voorhanden. “De Relais” heeft ons een gezellig uurtje “rust” gebracht. Terug naar de GR en bij het uitlopen van Grandmenil even stilstaan bij een Duitse tank Panther AUSF.G, een overblijfsel van het Ardennenoffensief bij de slag van Grandmenil op kerstnacht en Kerstmis 1944. Het open gebied opent nu vergezichten tot in het oneindige; groen, groener, groenst! Even bedenken: in deze streek leven en overleven 28 inwoners per vierkante kilometer. Een bosstrook die oploopt tot 572 meter doet ons nog even naar adem snakken terwijl de heide mooi paars kleurt. Weldra is het torentje van Odeigne in zicht. Prachtige oude grafzerken sieren de kerkmuren. Vandaag hadden we het voorrecht te wandelen in een weidelandschap waar karaktervolle boerendorpen verstrooid liggen, afgezoomd met beboste golvende horizonlijnen. Alles bij elkaar een prachtige staalkaart voor wat onze Ardennen allemaal te bieden hebben.